ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΡΟΜΟΥ

Η ΜΟΥΜΙΑ ΠΟΥ ΖΩΝΤΑΝΕΨΕ

ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ ΤΟΥ "ΚΑΠΕΤΑΝ ΒΡΥΚΟΛΑΚΑ,, ΜΠΡΑΜ ΣΤΟΟΥΚΕΡ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Σήκωσε ἀπάνω τὸ χέρι της κι' ἔδειξε τὸ κόκκινο σημάδι ποὺ φαινότανε σᾶν νἀσταζε αἷμα.

— Καὶ τώρα, ἐξακολούθησε, ἡ κόρη της κάνει ὅτι θἄκανε στὴ θέσι της κι' ἡ μητέρα της.

Ἔπειτα γύρισε σὲ μένα καὶ μοῦ εἶπε :

— Μέλκομ ! ξέρεις πῶς σ' ἀγαπάω... ἀλλὰ ἡ ἀγάπη ἔχει καὶ ἀπαιτήσεις καὶ ἀπαιτῶ νὰ μένῃς μαζί μου καὶ στοὺς κινδύνους, ὅπως πάντα. Ἐγὼ καὶ σὺ πρέπει νὰ μείνουμε μαζὶ μὲ τὸν πατέρα μου καὶ νὰ τὸν βοηθήσουμε σ' αὐτὸ τὸν ἄγνωστο κίνδυνο ποὺ διατρέχει. Μαζὶ θὰ κινδυνεύσουμε, μαζὶ θὰ πετύχουμε ἢ θ' ἀποτύχουμε· τέλος, μαζὶ θὰ πεθάνουμε, ἂν φθάσουμε ὥς ἐκεῖ· αὐτὴ εἶνε ἡ ἐπιθυμία μου,αὐτὴ τὴ χάρι ζητῶ ἀπὸ τὸν μέλλοντα σύζυγό μου, δὲν νομίζεις ὅτι ἔχω δίκιο, σᾶν κόρη του ποῦ εἶμαι ; Πές τοῦ πατέρα μου τὶ λὲς γι' αὐτό...

Ἐγὼ τότε πῆρα τὸ χέρι της στὰ δικά μου καὶ εἶπα στὸν πατέρα της :

— Κύριε Τρελόνυ, σ' αὐτὸ ἡ Μαργαρίτα κι' ἐγὼ εἴμαστε ἕνα.

Ὁ κ. Τρελόνυ ἐπῆρε τὰ χέρια μας καὶ τἆσφιγξε. Τότε ὁ κ. Τρελόνυ ἀπεσύρθη, κ' ἐγὼ μὲ τὴ Μαργαρίτα κατεβήκαμε στὸν κῆπο ὅπου ἐμείναμε ἀρκετὴ ὥρα...

. . . . . .

Ὁ κ. Κορμπὲκ καὶ ὁ δόκτωρ Οὐΐκεστερ ἦθαν ἀκριβῶς στὴν συμφωνημένη ὥρα, καὶ μᾶς βρήκανε στὴ βιβλιοθήκην. Μ' ὅλη τὴ χαρά μου, ἡ συγκέντρωσίς μας αὐτὴ μοῦ φαινότανε πολὺ μελαγχολική. Ἴσως γιατὶ δὲν μποροῦσα νὰ ξεχάσω τὰ παράξενα πράγματα ποὺ εἶχανε γίνει καὶ σκεφτόμουνα ὁλοένα τὶ ἄλλο ἀπρόοπτο μποροῦσε ἀκόμα νὰ συμβῇ. Ἀλλὸ κι' οἱ ἄλλοι, καθὼς καταλάβαινα, τὶς ἴδιες σκέψεις μὲ μένα κάνανε.

Καθήσαμε ὅλοι γύρω στὸν κ. Τρελόνυ, ποὺ εἶχε καθήσει στὴ μεγάλη πολυθρόνα, ποὺ ἤτανε κοντὰ στὸ παράθυρο. Ἡ Μαργαρίτα κάθισε δίπλα του, δεξιά του, κι' ἐγὼ κοντά της. Ὁ κ. Κορμπὲκ καὶ ὁ κ. Οὐΐκεστερ καθίσανε ἀριστερά του, ἀπὸ τἄλλο μέρος.

Ἔπειτα ἀπὸ ὀλίγων δευτερολέπτων σιωπὴ ὁ κ. Τρελόνυ εἶπε στὸν κ. Κορμπὲκ :

— Ὥστε εἶπες στὸ δόκτορα Οὐΐκεστερ ὅλα ὅσα συνέβησαν ὥς τώρα, καθὼς εἴχαμε συμφωνήσει ;

— Μάλιστα, ἀπήντησε.

Καὶ ὁ κ. Τρελόνυ τοῦ εἶπε :

— Κι' ἐγὼ τὰ εἶπα τῆς Μαργαρίτας· ὥστε τὰ ξέρουμε ὅλοι.

Ἔπειτα, γυρίζοντας στὸ γιατρό,τὸν ἐρώτησε.

— Ὥστε θέλεις καὶ σὺ νὰ παρασταθῇς στὸ πείραμα ποὺ θὰ κάνουμε ;

Ἡ ἀπάντησις ἤτανε ἁπλῆ καὶ θετική :

— Βεβαίως ! Εἶμαι ἐπιστήμων καὶ ἐνδιαφέρομαι ὅσο καὶ σεῖς ὁ ἴδιος γιὰ τὰς ἐρεύνας σας ! Δὲν ἔχω κανέναν στὸν κόσμο, κι' ἔτσι δὲν ἔχω νὰ δώσω λόγο σὲ κανέναν γιὰ ὅτι κάνω. Μπορῶ νὰ ριψοκινδυνεύσω ἐλεύθερα.

Ὁ κ. Τρελόνυ ὑπεκλίθη μὲ σοβαρότητα, καὶ γυρίζοντας στὸν κ. Κορμπὲκ, τοῦ εἶπε :

— Τὶς δικές σου τὶς ἰδέες τὶς ξέρω πολλὰ χρόνια τώρα, παλιὲ μοῦ φίλε· κι' ἔτσι δὲ χρειάζομαι νὰ σὲ ρωτήσω τίποτα. Ὅσο γιὰ τὴ Μαργαρίτα καὶ τὸν κ. Μέλκομ Ρὸζ μοῦ εἶπαν ἤδη τὴ γνώμη τους.

Σταμάτησε λίγην ὥρα, σᾶν νὰ ἤθελε νὰ σκεφθῇ τὶ θἄλεγε κι' ἔπειτα ἄρχισε νὰ ἐκθέτῃ τὶς ἀπόψεις του καὶ τοὺς σκοπούς του. Μιλοῦσε πολὺ σιγά, καί, ἐπειδὴ εἶχε ὑπ' ὄψει του πόσο λίγα ξέραμε μεῖς γι' αὐτὲς τὶς δουλειές του, μᾶς ἐπεξηγοῦσε κάθε τι ποῦ μᾶς ἔλεγε :

— Μὲ τὸ πείραμα ποὺ θὰ κάνουμε θὰ ἀνακαλύψουμε ἂν εἶχανε πράγματι καμμιὰ δύναμι οἱ ἀπόκρυφες μαγικὲς ἐπιστῆμες τῶν ἀρχαίων Αἰγυπτίων. Ἔχουμε ὅλα τ' ἀπαιτούμενα γιὰ νὰ τὸ δοκιμάσουμε. Καὶ ἡ δική μου ἐπιθυμία εἶνε νὰ κάμω ὅτι μοῦ εἶνε δυνατὸ γιὰ νὰ πετύχῃ τὸ πείραμά μας αὐτό. Γιατὶ εἶμαι ἀπολύτως πεπεισμένος ὅτι κἄποια τέτοια δύναμις ὑπάρχει. Ἴσως δὲν θὰ ἤτανε δυνατὸ σήμερα νὰ δημιουργήσουμε μιὰ τέτοια δύναμι· ἀλλά,ἂν στὴν ἀρχαιότητα ὑπῆρχε καμμὰ τέτοια δύναμις,μπορεῖ νὰ ὑπάρχῃ ἀκόμα κανένα λειψανό της. Ἡ Παλαιὰ Διαθήκη δὲν εἶνε βέβαια μῦθος,πρέπει νὰ τὰ πιστεύουμαι αὐτὰ ποὺ μᾶς λέει καὶ ἀναφέρει ἡ Παλαιὰ Διαθήκη πολλὰ θαύματα, ὅπως καὶ ἡ Καινὴ Διαθήκη. Μπορεῖ λοιπὸν καὶ ἡ βασίλισσα αὐτὴ τῆς Αἰγύπτου νὰ εἶχε καμμιὰ τέτοια μαγικὴ δύναμι. Δὲ βλέπετε πῶς οἱ ἱερεῖς τῆς ἐπαχῆς της, μετὰ τὸ θανατό της, προσεπάθησαν νὰ σβύσουν τὄνομά της ἀπὸ τὸν τάφο της, νὰ τὸ κάνουν νὰ λησμονηθῇ, οὕτως ὥστε κανένας νὰ μὴ μπορέσῃ ἀργότερα νὰ τὸ ἀνακαλύψῃ ; Καὶ τὸ πετύχανε.

Ἐγὼ κ' ἡ Μαργαρίτα κατεβήκαμε στὸν κῆπο.

Κι' αὐτὸς ἀκόμα ὁ Μάνεθο, ὁ μεγάλος ἱστορικὸς τοῦ βασιλείου τῆς Αἰγύπτου, ποὺ ἔγραφε τὸν δέκατον αἰῶνα πρὸ Χριστοῦ, μ' ὅλη τὴν ἀμεροληψία του, δὲν κατώρθωσε ν' ἀνακαλύψῃ τὄνομά της, καὶ δὲν τὸ ἀναφέρει διόλου. Ἀλλὰ κάθε ἀρχαῖος Αἰγύπτιος μάγος εἶνε γνωστὸ σὲ μᾶς ὅτι εἶχε ἕνα δικό του πνεῦμα στὴ διαθεσί του.

Μήπως σκεφθήκατε ποτὲ τώρα τελευταῖα μάλιστα, μ' αὐτὰ ποὺ συνέβησαν ποιὸ ἤτανε αὐτὸ τὸ πνεῦμα, αὐτὸ τὸ στοιχεῖο τῆς βασιλίσσης Τέρας;

Ὁ δόκτωρ Οὐΐκεστερ χτύπησε δυνατὰ τὸ ἕνα του χέρι ἀπάνω στἄλλο καὶ φώναξε δυνατὰ καὶ μὲ πεποίθησι:

— Ὁ γάτος ! ὁ βαλσαμωσένος γάτος ! Τῶξερα ! Τῶχα καταλάβει !

Ὁ κ. Τρελόνυ τοῦ χαμογέλασε.

— Σωστά τὸ εἶπες ! Ἔχουμε ὅλες τὶς ἐνδείξεις γιὰ νὰ πιστεύουμε ὅτι εἶνε αὐτὸς ὁ γάτος ποὺ τὸν ἐβαλσάμωσαν μαζί της καὶ τὸν ἔθαψαν μαζί της, μέσα στὴν ἴδια τὴ σαρκοφάγο ὅτου εἶχαν βάλει κι' αὐτή. Αὐτὸς ὁ γάτος ἐδάγκωσε τὸ χέρι μου καὶ μὲ γκρατζούνισε μὲ τὰ κοφτερά του νύχια...

Ἡ Μαργαρίτα εἶπε τότε μὲ ἀφέλεια παιδική :

— Τότε ὁ καϋμένος μου ὁ Σύλβιο εἶνε ἀθῶος· εἶμαι εὐχαριστημένη γι' αὐτό.

Ὁ πατέρας της τῆς χάϊδεψε τὰ μαλλιὰ καὶ ἐξηκολούθησε :

— Αὐτὴ ἡ γυναῖκα φαίνετσι ὅτι εἶχε μιὰ φοβερὴ διορατικότητα. Διορατικότητα ποὺ ἔφτανε πολὺ μακρύτερα ἀπὸ τὴ φιλοσοφία τῆς ἐποχῆς της, φαίνεται ὅτι ἔβλεπε τὴν ἀδυναμία τῆς δικῆς της θρησκείας κι' ὅτι περίμενε νὰ ἀναστηθῇ σ' ἕναν ἄλλον κόσμο πολὺ διαφορετικό, βλέπουμε δὲ ὅτι ἰδιαιτέρως σκεφτότανε τὸ Βορρᾶ, τὸ σημεῖον αὐτὸ τοῦ ὁρίζοντος ἀπ' ὅπου πνέουν οἱ δροσεροὶ καὶ μυροβόλοι ἄνεμοι ποὺ ζωογονοῦν.

Ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή,φαίνεται ὅτι τὸμάτι της στράφηκε πρὸς τὰ ἑπτὰ ἄστρα τῆς μεγάλης Ἄρκτου·γιατί,καθὼς μαθαίνουμε ἀπὸ τὰ ἱερογλυφικὰ τοῦ τάφου της τὴν ἡμέρα τῆς γεννήσεώς της ἔπεσε ἕνας μεγάλος ἀερόλιθος· ἀπ' αὐτὸν τὸν ἀερόλιθο βγάλανε ἐκεῖνο τὸ ρουμπίνι μὲ τὰ ἑπτὰ ἄστρα, ποὺ ἡ βασίλισσα Τέρα τὸ θεωροῦσε τὸ φυλακτὸ τῆς ζωῆς της. Φαινότανε ὅτι ἡ βασίλισσα ἔδινε μεγίστη σημασία σ' αὐτὸ τὸ πετράδι, κι' ὅτι αὐτὸ κυβερνοῦσε τὴν τύχη της. Τὸ δὲ μαγικὸ κιβώτιο, μὲ τὶς ἑπτὰ πλευρές, καθὼς μαθαίνουμε ἀπὸ τὴν ἴδια πηγή, προέρχεται ἀπὸ τὸν ἴδιο ἀερόλιθο.

Ὁ ἀριθμὸς ἑπτὰ εἶχε ἰδιαίτερη σημασία γιὰ τὴ βασίλισσα Τέρα. Εἶχε σὲ κάθε χέρι καὶ σὲ κάθε πόδι ἀπὸ ἑφτὰ δάχτυλα. Τὸ φυλαχτό της εἶχε ἑπτὰ ἀστέρια καὶ τὸ καθένα ἑπτὰ κορυφές. Ἀκόμα, στὴν στήλη τοῦ τάφου της, μαθαίνουμε ὅτι γεννήθηκε τὸν ἕβδομο μῆνα τοῦ χρόνου, τὸ μῆνα δηλαδὴ ποῦ ἀρχίζει ἡ πλημμύρα τοῦ Νείλου, Αὐτὸς ὁ μῆνας ἦταν ἀφιερωμένος στὴ θεὰ Χαθόρ, τὴ θεὰ ποὺ συμβολίζει τὸ κάλλος, τὴν εὐτυχία καὶ τὴν ἀνάστασι. Γεννήθηκε τὴν ἑβδόμη μέρα τοῦ μηνὸς αὐτοῦ, ποὺ κατὰ τὴ νεωτέρα Αἰγυπτιακὴ ἀστρονομία, ἀρχίζει τὴν 28 Ὀκτωβρίου καὶ τελειώνει τὴν 18η Νοεμβρίου. Καὶ τὴν ἡμέρα αὐτὴ τὸ κυριώτερο ἄστρο τῆς Ἄρκτου ἀνατέλλει ἀκριβῶς στὸν ὁρίζοντα τῶν Θηβῶν.

Βλέπετε πόσο παράξενα σχετίζονται ὅλ' αὐτὰ τὰ διάφορα πράμματα μὲ τὴ βασίλισσα Τερά· ὁ ἀριθμὸς ἑπτά, τὰ ἑπτά της δάχτυλα, ὁ πολικὸς ἀστὴρ καὶ ὁ ἀστερισμὸς αὐτὸς τῶν ἑπτὰ ἀστέρων. Ἡ θεὰ Χαθόρ, ἡ προστάτριά της, ποὺ συμβολίζει τὸ κάλλος, τὴ χαρὰ καὶ τὴν ἀνάστασι.

Ἔχετε ἀκόμα ὑπ' ὄψει σας ὅτι ἡ βασίλισσα αὐτὴ ἦταν ἔμπειρος ὅλων τῶν ἐπιστημῶν τοῦ καιροῦ της. Ὁ σοφὸς πατέρας της ἐφρόντισε γι' αὐτό, γιατὶ ἤξερε ὅτι ἔπρεπε μὲ τὴ σοφία της νὰ πολεμήσῃ τὴν ἱεραρχία. Καὶ στὴν ἀρχαία Αἴγυπτο ἐγεννήθηκε ἡ Ἀστρονομία καὶ ἔφθασε σὲ ὕψος ποὺ δὲν μποροῦμε οὔτε κἂν νὰ τὸ φαντασθοῦμε καὶ τὴν Ἀστρονομία ἀκολούθησε ἡ Ἀστρολογία. Καὶ πιθανὸν εἶνε, μὲ τὰς νεωτέρας προόδους τῆς ἐπιστήμης, νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ Ἀστρολογία εἶνε μιὰ θετικὴ ἐπιστήμη. Γιατὶ οἱ ἀρχαῖοι Αἰγύπτιοι ἤτανε μεμυημένοι στὰ μυστήρια ἐπιστημῶν ποὺ ἐμεῖς τώρα σήμερα, μ' ὅλη τὴν πρόοδο τῆς ἀνθρωπότητος, δὲν ἔχουμε ἰδέα τὶ εἶνε. Ἡ ἀκουστική, παραδείγματος χάριν, ἐπιστήμη τελεῖως γνωστὴ στοὺς κτίστας τῶν ναῶν τῆς Καρνάκ, τῆς Λούξορ, καὶ τῶν πυραμίδων, εἶνε σήμερα μυστήριο γιὰ τὸν Μπίλλ, τὸν Κέλβην, τὸν Ἔντισσον, τὸν Μαρκόνι, ὅλες αὐτὲς τὶς κορυφὲς τῆς σημερινῆς ἐπιστήμης. Ἔπειτα, ποιὸς μᾶς λέει ὅτι οἱ ἀρχαῖοι αὐτοὶ σοφοὶ δὲν εἶχανε πρακτικοὺς τρόπους μὲ τοὺς ὁποίους μποροῦσαν νὰ μεταχειρισθοῦν ἄλλες δυνάμεις,ὅπως παραδείγματος χάριν τὶς δυνάμεις τοῦ φωτὸς ποὺ σήμερα ἰδέα γι' αὐτὲς δὲν ἔχουμε;

(Ἀκολουθεῖ)